

ת"פ 38032/12/14 - יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה נגד מור מוריאל דבורה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 38032-12-14 יהלום - היחידה הארצית
לחקירות ומאבק בפשיעה נ' דבורה

לפני
המאשימה יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק
בפשיעה

נגד
הנאשם מור מוריאל דבורה

נוכחים:
ב"כ המאשימה: עו"ד איתן אמנו
ב"כ הנאשם: עו"ד ליאור שחטר
הנאשם בעצמו
גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודעתו בביצוען של 7 עבירות על פי סעיף 216(1) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: "הפקודה").

תמצית כתב האישום:

כמפורט בכתב האישום, על פי דרישה שנדרשה על ידי פקיד שומה ונמסרה לנאשם ביום 13.12.12 חייב היה הנאשם להגיש לפקיד השומה דו"ח על הונו ונכסיו (להלן: "הצהרת הון") ליום 31.12.2008 תוך 120 יום מיום קבלת הדרישה. בנוסף, על פי דרישה שנדרשה על ידי פקיד שומה ונמסרה לנאשם באותו המועד חייב היה הנאשם להגיש לפקיד השומה הצהרת הון ליום 31.12.2011 תוך 120 יום מיום קבלת הדרישה. עוד, על פי דרישה שנדרשה על ידי פקיד שומה מאותו המועד חייב היה הנאשם להגיש דו"ח על רמת מחיה לשנים 2011-2012 (להלן: "טופס רמת מחיה") תוך 30 יום מיום קבלת הדרישה.

על פי דרישה שנדרשה על ידי פקיד שומה ביום 13.11.2013 ונמסרה לנאשם ביום 29.12.13 חייב היה הנאשם להגיש את הדוחות על הכנסותיו לשנות המס 2009-2012 תוך 21 יום מיום קבלת הדרישה.

בעשותו כאמור, עבר הנאשם עבירות של אי קיום דרישה ולא אפשר לפקיד השומה לשום שומת אמת ולבחון את חבות המס שלו.

תמצית טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוכרים הידועים בקשר לעבירות בהן הורשע הנאשם וטען כי המדובר בעבירות מס חמורות אשר הפכו לרעה חולה. כן הפנה לכך שהנאשם נמנע משיתוף הפעולה הנדרש על פי חוק עם מערכת המס כשהמדובר בשיתוף פעולה הכרחי לקיומה של מערכת גביית מס תקינה על מנת למנוע פגיעה בקופת המדינה.

עוד טען ב"כ המאשימה כי בתיק זה נסיבות מיוחדות וציין את ריבוי העבירות שבוצעו לאורך שנים, תוך התעלמות מוחלטת של הנאשם מהדרישות. ב"כ המאשימה ציין את הסרת המחדלים על ידי הנאשם אך הדגיש כי המדובר בהסרת מחדלים רק שנים לאחר הגשת כתב האישום וכ- 3.5 שנים מיום מסירת הדרישות לנאשם, כשהגשתם באיחור כה רב הופכת את בירור מס האמת לבלתי אפשרי. ב"כ המאשימה טען כי יש לקבוע מתחמים שונים לאירועים שונים על פי תיקון 113 ובכך באה לידי ביטוי כוונת המחוקק ליתן משקל לריבוי עבירות. לטעמו, לאחר שכלול כלל הנסיבות, על מתחם עונש המאסר לעמוד בין חודשיים לבין 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בין 6 ל-10 חודשים וקנס בין 20,000-25,000 ₪. בהקשר זה הפנה ליכולתו של הנאשם לעמוד בתשלום קנס לאור בקשתו להמיר את כתב האישום בקנס מנהלי, אשר נדחתה.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר לעונש אשר התקבל ולחוות דעת הממונה על עבודות השירות וטען כי על פי המפורט בתסקיר הנאשם לא מבין את משמעות מעשיו ואינו לוקח אחריות כשלטעמו יש בכך להצביע על מודעות הנאשם למעשים בזמן אמת וניסיונו להתחמק ממס. כן הפנה לרישום הפלילי של הנאשם (1/ת) לפיו לנאשם הרשעות קודמות אף בעבירות בעלות פן כלכלי.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם הסכים כי אין להקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם (7 במספר), אך לטענתו בפועל המדובר בביצוע של 3 עבירות נוכח מועדי הדרישה המפורטים בכתב האישום. ב"כ הנאשם ציין את מאמצי הנאשם להסיר את המחדלים ולהגיש הדוחות, את הודייתו בהזדמנות הראשונה וחיסכון הזמן השיפוטי על ידו.

עוד ציין כי חלק מהדרישות (באשר לשנים 2008 ו-2009) נגעו לשנים בהן היה הנאשם קטיין.

ב"כ הנאשם הרחיב אודות נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, בן 26, שגדל במשפחה קשת יום ומגיל 15 שהה במעון "מצפה ים" ונאלץ כל התקופה לעבוד ללא כל השגחה ותמיכה הורית.

כן הפנה גם למקום בו גדל הנאשם ולהתחברותו לגורמים עבריינים. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם התחתן לפני כשנה ושינה את חייו, עבר להתגורר בזיכרון יעקב, הרחק מהמקום בו גדל והקים עסק בסיוע חמו. עוד ציין כי הנאשם נרשם אצל רשות המסים ומדווח מידי חודש על הכנסותיו.

באשר לתסקיר לעונש שהתקבל, הביע ב"כ הנאשם את אכזבתו מהמפורט בו, לטעמו, היה מקום ליתן לנאשם עזרה בשיקום.

נוכח הנסיבות, עתר להשתת עונש של מאסר על תנאי על הנאשם, קנס מינימלי והתחייבות.

תסקיר שירות המבחן

על פי תסקיר שירות המבחן שהתקבל ביום 2.4.17 הנאשם, בן 26, נשוי כשנה ואב לילדה קטנה, עובד מזה כ-11 חודש כמנהל קיוסק. התסקיר מתאר את נסיבות חייו הקשות של הנאשם בילדותו, מותו של אביו כשהיה בן 15, אירוע משברי עבור המשפחה וקשייה של אמו, הכלכליים והבריאותיים.

התסקיר מפרט כי הנאשם גדל בשכונה בה היה חשוף לחברה עבריינית ומפרט את הרישום הפלילי שלו. עוד מפרט התסקיר כי הנאשם הודה בביצוע העבירות אך צמצם אחריותו ומפרט כי באותה התקופה עסק בהישג רווח כספי ולא מוצהר בשל מעורבותו בפלילים ואף זלזל בדרישות החוזרות שקיבל. התסקיר מפרט כי הגם שהנאשם מסר כי תופס את התנהלותו כבלתי אחראית ומבין את הפסול שבמעשיו, טרם החל לפעול להשבת חובותיו (עובדה שאינה מתיישבת עם עמדת הצדדים לפיה הנאשם הסיר את המחדלים).

שירות המבחן התרשם כי הנאשם, בגילו הצעיר, על רקע סביבה עבריינית, קשיים ואובדנים בתוך המשפחה פיתח דפוסים עבריינים מושרשים. לדעת קצינת המבחן, נראה כי בשנים האחרונות מנסה הנאשם לשנות את אורח חייו ברמה החיצונית, על רקע לחצים משפחתיים, אך מאופיין בדפוסים שוליים מושרשים אשר לא טופלו עד כה ועל פיהם מתנהל.

כגורמי סיכוי, התייחס שירות המבחן להצהרתו בדבר השינוי באורח חייו, כשמגלה היום יציבות גבוהה יותר בתחום הזוגי והתפקודי. יחד עם זאת, שירות המבחן מתרשם מעומק קיומם של דפוסים עבריינים כשהנאשם אינו מודע בצורה מספקת לעומקם ומציין כי לא ניתן לשלול המשך מעורבותו בתחום הפשע המאורגן.

שירות המבחן לא מצא את הנאשם כמתאים לקבוצה טיפולית בתחום העבריינות בשירות המבחן כשלהערכתו המדובר במוטיבציה ראשונית ונכונות מילולית בלבד. הנאשם עדיין מתקשה להעמיק בהתבוננות פנימית באשר למשיכתו לעולם העברייני. בנסיבות אלה מעריך שירות המבחן כי מעורבות טיפולית איננה מספיקה להפחתת הסיכון במצבו ושירות המבחן מתקשה להציע תוכנית שיקומית.

יחד עם זאת, ממליץ שירות המבחן כי בעת מתן גזר הדין יינתן משקל לשינוי החיצוני שערך, לשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ולהיותו אב צעיר.

הראיות לעונש:

מטעם הנאשם העידה רעייתו, הגב' דניאל דבורה. רעייתו של הנאשם סיפרה כי מכירה את הנאשם 10 שנים וכי היה ילד בעייתי שגדל ללא אב ופרנס את אמו ואחיותיו. עוד ציינה כי תנאי לחתונתה עמו היה מעברו לצפון ושיקום חייו, נטישת דרכו העבריינית והליכה בדרך הישר. אשתו של הנאשם סיפרה כי הקימו עסק, פיצוציה, הפכו להורים וביקשה את רחמי בית המשפט עבור הנאשם.

דבר הנאשם:

הנאשם פירט אודות נסיבות חייו הקשות. מותו של אביו והתאונה שעברה אימו. בעקבות הסתבכות עם החוק נשלח

למוסד "מצפה ים" שם שהה עד גיל 18. לאחר מכן לדבריו "הסתובב עם אנשים כאלה ואחרים" ובעקבות כך "החל מסע הצקות של היאחב"ל", שרצו לדבריו "לתפוס אותו כפיתיון", אשר כלל חיפושים בביתו ופניות של קצין מודיעין.

לדבריו, בגיל 20 קיבל מיחידת יהלום של רשות המסים דוחות למלא, אך לא ידע כיצד למלא אותם, לא התייחס לכך ולא ראה בכך סוג של פשע.

עוד לדבריו, לפני החתונה רצתה אשתו לבטל את החתונה לאור רדיפת רשויות אכיפת החוק והתרצתה בתנאי שיעזבו את השכונה ויפסיקו להסתבך עם החוק וכך היה. לדבריו, מזה 4-5 שנים לא הסתבך עם החוק, והוא עובד ומתגורר ביזרון יעקב בסיוע חמו.

באשר לחוות דעת הממונה על עבודות שירות אשר מצאה כי אינו כשיר לבצע עבודות שירות לאור מידע מודיעיני שהתקבל ומסוכנותו לעצמו ולסביבה מסר כי אינו מאמין שהדבר נכון שכן עובד מידי יום בעסק באופן קבוע ואיש אינו פוגע בו. עוד ציין כי הוא אב לילדה ורק בעת האחרונה החל להרוויח בעסק שפתח לפני שנה. לדבריו עונש מאסר יסגור את הדלתות שנפתחו עבורו כמפורט לעיל.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

על פי חוות הדעת שהתקבלה הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות לאור מידע מודיעיני ולאור סכסוכים עקב פעילותו הפלילית והערכה לפיה הנאשם מסוכן לעצמו ולסביבה.

דין והכרעה:

כידוע, קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

אי קיומה של דרישה שנדרשה על ידי פקיד שומה להגיש הצהרת הון, טופס רמת מחייה ודוח על הכנסות פוגע בפיקוח רשות המסים ואף באפשרות הרשות לשום שומת אמת ובכך, במקרים רבים, אף פוגע בגביית המס. ערך נוסף שנפגע הוא ערך השוויון בנטל המס, כאשר מצופה מכל אזרח במדינה למלא אחר חובתו החוקית האזרחית והעביר דיווחים כנדרש ועל פי חוק.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות יש לתת את הדעת לכך שהנאשם התעלם הלכה למעשה מדרישות שקיבל, הן בשנת 2012 והן בשנת 2013, מה שמלמד על זלזול בהוראות החוק, בחובותיו ובפקיד השומה ולכך חומרה ברורה. יחד עם זאת יש לזכור כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 21-22, צעיר ביותר, כמעט בגיר צעיר, ללא כל רקע תומך. בהקשר זה ר' ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל (29.11.2015) וע"פ 8487/15 פלוני נ' מדינת ישראל (8.11.2016) שם צוין כי "השיקולים בדבר גילו של הנאשם מוצאים את ביטויים במסגרת השיקולים המותווים בחוק, כגון יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, לרבות בשל גילו (סעיף 40ט(א)(6) ו-(7)), הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו (סעיף 40א(1)); וכן בשיקולי השיקום (סעיף 40ד(א))."

בקשר עם גילו בעת ביצוע העבירות יש לתת את הדעת להסבריו, על אף שאלה אינם מאיינים את ביצוען של העבירות, לפיהם כלל לא הבין במה מדובר כשקיבל את הדרישות, לא הבין את המשמעות והחשיבות של הגשת הנדרש ממנו או את החומרה לצד אי ביצוע הנדרש ובשים לב לעבירות בהן הורשע שעניין אי קיום דרישה. עוד יש לזכור כי הדרישות לשנים 2008 ו-2009 נוגעות לשנים בהן היה קטין. בנוסף, נתתי משמעות מוגבלת לדברי ב"כ הנאשם לפיהם כלל הדוחות שהגיש הנאשם לא הניבו מס לרשויות המס כי לא היו לו כמעט הכנסות.

בנסיבות אלה ומבלי למעט בחומרת העבירות וחשיבות הערכים המוגנים שנפגעו סבורני כי רמת הפגיעה על ידי מעשיו של הנאשם היא לכל היותר בינונית.

באשר לענישה הנוהגת, עייתי בפסיקה אליה הפנו הצדדים, כל צד והפסיקה התומכת בטיעוניו. ככלל ניתן לומר כי מרבית ההפניות לענישה הנוהגת מתייחס לעבירות של אי הגשת דוחות במועד, כשבמקרים כאלה, במרביתם וגם כאשר לצד העבירות עבירות של אי קיום דרישה, טוענת המאשימה לרף תחתון של מאסר על תנאי ובתי המשפט אף נוטים לאמץ ענישה בדמות מאסר מותנה לצד קנס והתחייבות מקום בו מוסר המחדל.

דוגמא למקרה דומה מאוד לענייננו הוא ת"פ 5676-07-15 **מדור תביעות לוד נ' דכה** (12.9.2016) שם הורשע הנאשם בארבע עבירות של אי קיום דרישה אחת שנמסרה לו בפברואר 2014 להגשת דוחות על הכנסות לשנים 2010-2012 וכן הצהרת הון. באותו המקרה, עמדת המאשימה הייתה כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר לצד קנס, מאסר מותנה והתחייבות. כב' השופטת מרגולין - יחידי מצאה כי מתחם עונש המאסר אשר הוצע סביר. שם נגזרו על הנאשם אשר הודה, הסיר המחדלים, והוא בעל עבר פלילי הכולל עבירות שהיבט כספי תועלתני בטבורן, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 8,000 ₪ והתחייבות בסך 20,000 ₪.

ב"כ המאשימה הפנה ת"פ 14547-02-15 **יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה נ' יפרח** (2.4.2017) (להלן: "**עניין יפרח**") אשר ניתן על ידי, שם נגזרו על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות לצד קנס בסך 9,000 ₪ מאסר מותנה והתחייבות.

יש לציין כי באותו העניין הורשע הנאשם בביצוע עבירה של אי הודעה על התחלת התעסקות (סעיף 215א(א) לפקודה) לצד שתי עבירות של אי הגשת דוח במועד (216(4) לפקודה) ושלוש עבירות של אי ניהול פנקסי חשבונות (216(5) לפקודה).

נוכח השוני בין העבירות בהן הורשע יפרח לבין אלה בהן הורשע הנאשם, אינני מוצאת כי נכון לקבוע מתחם דומה או עונש דומה בעניינם. אציין כי ערה אני למפורט בתסקיר המבחן באשר לנאשם ועיסוקיו, אך יש לזכור כי הנאשם עמד לדין בגין העבירות המפורטות בכתב האישום ואלה בלבד, בנסיבות המפורטות בו ולכך יש לתת את הדעת בעת גזירת הדין.

בעניין יפרח יש לזכור כי יפרח הורשע לצד אי הגשת הדוחות גם בכך שלא הודיע על התחלת התעסקות ואף לא ניהל פנקסי חשבונות וכתב האישום כלל פירוט לפיו פעילותו העסקית בוצעה לצד ובמסגרת פעילות בלתי חוקית ובוצעה למעשה "מתחת לראדר" בניגוד למקרים בהם מואשמים נאשמים באי הגשת דוחות בהם רשות המסים יודעת על קיומו של העסק. בשל הפיתוי הגדול בביצוע עבירות אלה והקושי בגילויין קבעתי, בקשר לאי הודעה על התחלת התעסקות ואי ניהול פנקסי חשבונות, כי מתחם העונש ההולם מתחיל בתקופת מאסר קצרה אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, ולכלל

העבירות שהיוו אירוע קבעתי מתחם שבין חמישה חודשי מאסר (אותם ניתן לרצות בעבודות שירות) ועד לתשעה חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, הורשע הנאשם כאמור באי קיום דרישות. מבלי למעט בחומרת עבירות אלה, אינני סבורה שמתחם הענישה בעבירה זו צריך לכלול בתחתיתו עונש של מאסר, בנסיבותיו של תיק זה.

משכך מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

בין אם המדובר במקרה דנן באירועים נפרדים כמספר הדרישות (2 במספר) והתאריכים ובין אם אירועים כמספר העבירות, יש מקום לטעמי לחפוף במידה רבה בין האירועים. כמתחם כולל יש לקבוע - מאסר מותנה מרתיע ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

באשר לקנס, בעבירות מעין אלה הקנס הוא ממין העבירה וקיימת חשיבות רבה להטלתו. לא הוצגו בפני כל ראיות למצב כלכלי קשה, הגם שהנאשם פירט שרק בשנה האחרונה החל להרוויח בעסק שפתח, ולדברי בא כוחו אין מקום לגזור קנס מכביד משכלל דוחותיו של הנאשם לא הניבו מס לרשות המסים. לאחר שקילת כלל הנסיבות, לטעמי על מתחם הקנס לעמוד בין 10,000 ₪ לבין 20,000 ₪, לצד התחייבות להימנע מביצוע העבירה.

הנסיבות הקונקרטיות של הנאשם:

הנאשם, נשוי מזה כשנה ואב לתינוקת, בן 26 שנה. שמעתי את רעיייתו של הנאשם בעת הטיעון לעונש - אין ספק כי עונש מאסר שיושת על הנאשם יפגע בה ובבתם התינוקת.

קורות חייו של הנאשם מפורטים באריכות בתסקיר לעונש שהתקבל ואינני מוצאת לחזור שוב על הדברים, אך אציין כי המדובר בנסיבות חיים קשות, אשר הובילו את הנאשם להתחבר לחברה עבריינית ושולית ועל כך גם יעיד גיליון הרישום הפלילי שלו (ת/1) הכולל בין היתר, עבירות שבבסיסן אינטרס כלכלי. יחד עם זאת נתתי דעתי לכך שלא נפתחו לנאשם תיקים חדשים מאז הרשעתו האחרונה כמפורט בתסקיר, כשתאריך העבירה האחרונה, למעט אלה בגין נגזר עונשו היום, הוא 3.10.2011.

כיום מנסה הנאשם להשתקם ובמסגרת זו עבר להתגורר לצד חמיו בזיכרון יעקב, הרחק מסביבתו השולית ובסיוע חמו ורעייתו מנהל קיוסק אותו פתחו.

ערה אני לכך שהתסקיר אינו מצייר תמונה חיובית באשר לנאשם כשלדעת שירות המבחן המוטיבציה של הנאשם היא בשלב זה מוטיבציה חיצונית בלבד ומושרשים בו דפוסים עברייניים. יחד עם זאת יש ליתן את הדעת לכך ששירות המבחן לא שקל את הסרת המחדל על ידי הנאשם, והיה תחת ההנחה השגויה שהנאשם לא פעל כאמור. עוד יש לזכור כי בסוף התסקיר המליץ שירות המבחן להתייחס לשינוי החיצוני שערך הנאשם, לשיתוף הפעולה שלו בתהליך האבחון ולמצבו המשפחתי.

הנאשם כאמור פעל להסרת המחדלים, הגם שלא בהזדמנות הראשונה. עוד נטען ולא נסתר, כי כיום רשום הנאשם

כעוסק ומגיש דיווחיו לרשות המסים. בהסרת המחדל ישנה הבעת חרטה ולקיחת אחריות וזו תיזקף לזכות הנאשם.

כן נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות וגם לכך משקל, ודאי בראי גילו של הנאשם.

לטעמי, בנסיבותיו של מקרה זה, גילו של הנאשם ובפרט גילו בעת ביצוע העבירות והשינוי שהחל לערוך בחייו, גם אם כרגע מעריך שירות המבחן שהמדובר בשינוי חיצוני בלבד לצד העבירות בהן הורשע וסוגן, יש מקום להסתפק ברף התחתון של מתחם הענישה ביחס לעונש המאסר ולגזור על הנאשם מאסר על תנאי לצד קנס משמעותי ומרתיע והתחייבות.

כולי תקווה שהנאשם ינצל הזדמנות זו שניתנת לו וימשיך וישקם את חייו, זאת למרות המפורט בתסקיר המעצר ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר לא מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות כמפורט לעיל, בשים לב לגילו הצעיר לטובתו ולטובת רעייתו ובתו.

התרשמתי כי הנאשם מביע חרטה ממשית על מעשיו וכיום מנסה לקיים את חובותיו כלפי רשות המסים על פי חוק ולכך חשיבות במיקומו של הנאשם בתוך המתחם. עוד התרשמתי כי השתת עונש מאסר על הנאשם עלול להביא להתדרדרות במצבו ולסכל כל אפשרות או ניצני שיקום בהם החל.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר על תנאי למשך 7 חודשים, לתקופה של שלוש שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות על פי הפקודה.

קנס בסך 15,000 ₪, או ארבעים וחמישה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 24 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 10/6/17. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם - ייאסר לתקופה של עשרים וחמישה ימים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב אייר תשע"ז, 08 מאי 2017, בהעדר הצדדים.